

دانشجویان متاهل شادتر هستند یا مجردها؟

پژوهشی که بر میزان احساس شادمانی دختران دانشجویان انجام شد، نشان داد که شادمانی دانشجویان رضایت‌بخش نیست ...

پژوهشی که بر میزان احساس شادمانی دختران دانشجویان انجام شد، نشان داد که شادمانی دانشجویان رضایت‌بخش نیست و در حد متوسط قرار دارد. طبق نتایج این بررسی ارتباطی بین سن، رشته، مقطع تحصیلی، قومیت و وضعیت سکونت و شادمانی دانشجویان مشاهده نشد و تنها وضعیت تاهل با شادمانی رابطه داشت به این ترتیب که دانشجویان متاهل شادتر از دانشجویان مجرد بودند.

به گزارش ایسنا، دکتر رضا همتی، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه اصفهان با ارزیابی میزان احساس شادمانی دختران دانشجویان دانشگاه اصفهان، عواملی که بر شادمانی دانشجویان تاثیر گذار است را مورد بررسی قرار داد.

شادمانی وضعیتی است که فرد در آن به این احساس و باور می‌رسد که زندگی او در مسیر درست و مطلوبی قرار دارد. شادمانی همواره با خرسندی، خوش‌بینی و امید و اعتماد همراه است و از این‌ها می‌تواند فرآیند توسعه‌یافته‌تر را سریع‌تر کند. دانشجویانی که احساس شادمانی می‌کنند، قدرت تمرکز بالایی دارند و هنگام روبه‌رو شدن با مشکلات و شرایط ناگوار قادرند با صرف کمترین میزان انرژی و با استفاده از راه‌های کوتاه و موثر آن مشکلات را حل کنند و کمتر دچار سردرگمی و پریشانی شوند. شادمانی هم بر پدیده‌های اجتماعی همچون روابط بین فردی تاثیر دارد هم بر فرآیندهای شناختی مانند حافظه، یادگیری، حل مسئله و انعطاف‌پذیری فکری دانشجویان موثر است.

بیشترین میزان بیکاری در میان زنان

گسترش آموزش عالی باعث تغییر نگرش جامعه نسبت به مشارکت زنان، افزایش آگاهی زنان نسبت به حقوقشان، دستیابی به شغل، کسب منزلت اجتماعی و... شده است اما این حضور همسو با تقاضاهای اقتصادی و نیاز بازار کار نبوده است. بنابراین، شاهد بیشترین میزان بیکاری (بیش از ۶۰ درصد) بین دانشجو-آموختگان زن هستیم. همین امر موجب شده دانشجویان دختر فشار روانی زیادی را تحمل کنند. فشارهایی که بر عملکرد تحصیلی آن‌ها تاثیر می‌گذارد و زمینه‌ساز آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی می‌شود.

این پژوهش در سال ۱۳۹۵ بر روی ۳۴۰ نفر از دانشجویان دختر رشته‌های مختلف دانشگاه اصفهان انجام شده و میزان شادمانی و عوامل موثر بر آن مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج این پژوهش نشان داد که میزان احساس شادمانی دانشجویان رضایت‌بخش نیست و در حد متوسط قرار دارد. تعاملات و کنش‌گری علمی چندان چشمگیری بین دانشجویان به چشم نمی‌خورد. این تعاملات در سطح روابط استاد و دانشجویی در سطح نسبتاً خوبی قرار دارد. بیشتر دانشجویان اگرچه رضایت نسبی از رشته‌ی تحصیلی خود دارند، چشم‌انداز روشنی برای آینده‌ی شغلی خود متصور نیستند. در این میان مسئولین با بهبود کیفیت آموزش و پژوهش و کیفیت زندگی دانشگاهی، می‌توانند احساس شادمانی را در دانشجویان افزایش دهند.

دو متغیر خودکارآمدی علمی و رضایت از رشته تاثیر مستقیمی بر احساس شادمانی دانشجویان دختر دارند. سرمایه‌های اجتماعی دانشگاهی، امید به آینده‌ی شغلی و انگیزه‌ی تحصیلی، به طور غیرمستقیم با احساس شادمانی دانشجویان مرتبط هستند.

خودکارآمدی علمی نشان‌دهنده‌ی ترکیبی از نیاز به موفقیت، اعتماد به نفس و قضاوت درباره‌ی توانایی‌های خود برای رسیدن به هدف است. مفهوم سرمایه‌های اجتماعی نیز در این پژوهش، به تعاملات علمی دانشجویان با یکدیگر، ارتباطات علمی استاد و دانشجو و فعالیت دانشجویان در انجمن‌های مختلف دانشجویی، اشاره دارد.

در صورتی که دانشگاه محیط سازنده و پویایی داشته باشد، می‌تواند زمینه‌ساز نشاط و شادمانی

دانشجویان باشد و بر عکس یاس و دل‌زدگی و فضای ملال در محیط‌های دانشگاهی و گروه‌های آموزشی، آینده‌زنی، شغلی نامشخص و احساس تلف کردن عمر بدون کسب اندوخته علمی و فرهنگی تبدیل‌شدنی به اندوخته‌های اقتصادی، زمینه‌ساز فشارهای روانی و افسردگی و سایر اختلالات روانی و شخصیتی و آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی در دانشجویان است.

برای افزایش شادمانی چه باید کرد؟

دکتر همتی؛ پژوهشگر این تحقیق پیشنهاداتی را برای افزایش نشاط و شادمانی و شادابی در محیط‌های دانشگاهی ارائه کرد :

تسهیل شیوه‌های ارتباطی و تعاملی و ایجاد فضای گفتگو و همکاری بین اسنادان و دانشجویان،

تاکید بر مقوله‌های شاگردپروری، تسهیل و زمینه‌سازی برای ایجاد همکاری‌های مربی‌محور (و به نوعی شاگردپروری) به ویژه برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی،

تاکید و توجه به کارهای جمعی، گروهی و تیمی بین دانشجویان،

برگزاری منظم کارگاه‌های آموزشی، تورهای علمی و تفریحی،

جلسات توجیهی مرتبط با فرصت‌های شغلی،

کارگاه‌های مربوط به کارآفرینی در رشته‌های مرتبط،

ارتقا و بهبود کیفیت آموزش و پژوهش و کیفیت زندگی دانشگاهی.